

II Toinen valitusperuste: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen – Spesialiteettiperiaatteen noudattamatta jättäminen

4. Unionin yleinen tuomioistuin on luokitellut kyseessä olevat tavarat kohtuuttoman laajassa merkityksessä edullisiksi päivittäiskulutustavaroiksi, joiden hankkimista ei edellä pitkä miettimisaika. Tämä on johtanut unionin yleisen tuomioistuimen virheelliseen päätelmään, jonka mukaan kohdeyleisön tarkkaavaisuuden taso on alhainen erityisesti pakkauksen ominaispiirteiden osalta.
5. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi ennemminkin pitänyt arvioida tiettyjen erityisten tuotteiden (makeiset, suklaa ja suklaatuotteet, leivonnaiset ja jäätelöt) osalta se, mikä kuluttajien tarkkaavaisuuden taso on ja kuinka tärkeä rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin pakkauksen kaltainen erityinen pakkaus tässä tapauksessa on. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole tutkinut näille tuotteille erityisen tyypillistä ostopilannetta.
6. Jättäessään huomiotta kyseessä olevien tavaroiden erityispiirteet, unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut spesialiteettiperiaatetta. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi toiminut oikein, se olisi ottanut huomioon sen, että kyseessä olevien tavaroiden kuluttajat ovat erittäin tarkkaavaisia pakkauksen värien, muodon ja suunnittelun osalta. Kyseisten tavaroiden kuluttajilla ei ole minkäänlaisia vaikeuksia tunnistaa tavaroiden alkuperää rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kattaman pelkän viivojen, värien ja muotojen yhdistelmän perusteella.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Wolf Oil Corp. on tehnyt 4.8.2016 asiassa T-34/15, Wolf Oil Corp. v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, annetusta tuomiosta

(Asia C-437/16)

(2016/C 428/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Wolf Oil Corp. (edustajat: P. Maeyaert ja J. Muyldermans, advocaten)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-34/15 1.6.2016 antaman tuomion
- määrää EUIPO:n ja ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintyneen osapuolen maksamaan omat oikeudenkäyntikulunsa, ja velvoittaa ne korvaamaan Wolf Oilin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja (Wolf Oil) vaatii valituksellaan, että unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-34/15 1.6.2016 antaman tuomion (valituksenalainen tuomio), jolla tämä on hylännyt Wolf Oilin kanteen Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 31.10.2014 antamasta päätöksestä (asia R 1596/2013-5). Valituksen tueksi esitetään kaksi valitusperustetta.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan Wolf Oil väittää, että valituksenalainen tuomio on puutteellisesti perusteltu ja siinä on otettu todistusaineisto huomioon vääristyneellä tavalla, koska tuomiossa ei vastata tiettyihin väitteisiin ja epäjohtonmuokaisuuksiin, jotka Wolf Oil esitti kanteessaan, jossa se väitti EUIPO:n arvioineen virheellisesti Euroopan unionin tavaramerkkiasetuksen (¹) (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/2424 (²); jäljempänä tavaramerkkiasetus) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista sekaannusvaaraa.

Toisessa valitusperusteessaan Wolf Oil väittää, että valituksenalaisella tuomiolla on rikottu tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska siinä on sovellettu virheellisesti sekaannusvaaraa koskevia periaatteita. Valitusperuste on jaettu kolmeen osaan. Toisen valitusperusteen kaksi ensimmäistä osaa koskevat unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistetun sen periaatteen virheellistä tulkintaa, jonka mukaan tavaramerkkien väliset merkityssisältöjen erot voivat tasapainottaa niiden lausuntatavan ja ulkoasun samankaltaisuuksia. Toisen valitusperusteen kolmannessa osassa arvostellaan valituksenalaista tuomiota siitä, että sekaannusvaaran yleisessä arvioinnissa ei ole otettu huomioon tavaramerkin tosiasiallista käyttöä markkinoilla.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 20772009 (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2015/2424 (EUVL L 341, s. 21).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.8.2016 – Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd.

(Asia C-447/16)

(2016/C 428/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Roland Becker

Vastapuoli: Hainan Airlines Co. Ltd.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kahdesta lennosta koostuvassa henkilökuljetuksessa, johon ei sisälly merkittävän pituista oleskelua kauttakululentokentillä, ensimmäisen matkaosuuden lähtöpaikkaa pidettävä asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisena veloitteen täytäntöönpanopaikkana siinäkin tapauksessa, että kanteessa esitetty, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽²⁾ 7 artiklan mukainen korvausvaatimus perustuu toisella matkaosuudella ilmenneeseen häiriöön ja kanne kohdistetaan kuljetussopimuksen sopimuskumppaniin, joka on toisesta, mutta ei ensimmäisestä lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 11.8.2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan ja Nousaiba Barkan v. Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Asia C-448/16)

(2016/C 428/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof